

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016336 16 Uvp
Banjaluka, 22.03.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin zapisničara, u postupku po zahtjevu M. B. iz B., N. P., ..., za zaštitu sloboda i prava zajamčenih Ustavom Republike Srpske, odlučujući po zahtjevu podnosioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 0016336 15 Uz od 28.12.2015. godine, u sjednici održanoj dana 22.03.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem odbačen je zahtjev podnosioca, M. B. za zaštitu sloboda i prava zajamčenih Ustavom Republike Srpske, a povrijeđenih rješenjima Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016165 15 U od 02.04.2015 godine i broj 11 0 U 016336 15 Uvl od 13.07.2015. godine.

Prema stanovištu nižestepenog suda datog u obrazloženju pobijanog rješenja, nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 53. i u vezi sa članom 54. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), za podnošenje predmetnog zahtjeva, s obzirom da je zahtjev podnesen protiv rješenja toga suda broj 11 0 U 016165 15 U od 02.04.2015 godine i broj 11 0 U 016336 15 Uvl od 13.07.2015. godine, a ne rješenja organa iz člana 4. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) Takođe je protiv ovih rješenja osigurana druga pravna zaštita kod nadležnog Osnovnog suda u Bijeljini, kojem je proslijeđena tužba podnosioca zahtjeva, na dalji nadležni postupak i odlučivanje. Iz tog razloga je na osnovu člana 54. stav 2. i u vezi sa članom 53. i 22. tačka 5. ZUS zahtjev odbačen.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja podnosilac zahtjeva pobija njegovu zakonitost zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, posebno Zakona o izbjeglicama, raseljenim licima i povratnicima u Republici Srpskoj i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje. U zahtjevu navodi razloge koji se odnose na nezakonitost osporenih rješenja nižestepenog suda, ističući pri tom da on upravni spor ne vodi protiv sudskih odluka, već protiv Ministarstva za ... koji imaju zakonsku obavezu da mu isplate pravičnu naknadu za njegovu imovinu u iznosu od 10.853,00 KM koju je „oslobodio“ zbog javnog interesa, a po nalogu tog Ministarstva. Predlaže da se zahtjev uvaži, da se osporena rješenja ponište i da mu

se omogućiti pristup sudu u smislu osnovnog ljudskog prava, da se riješi njegovo imovinsko, humanitarno i materijalno pitanje, a sve u vezi njegovog statusa kao raseljenog lica. Takođe, zahtijeva da se zabrane nezakonite radnje tuženog, Resora za ... i Odjeljenja za ..., te da se preduzmu mjere kojima bi se uspostavilo zakonito stanje i odredi rok za izvršenje i sankcije u slučaju neizvršenja, kao i da mu tuženi nadoknadi naprijed navedenu materijalnu, kao i nematerijalnu štetu nastalu zbog duševne boli. Takođe je zatražio da troškove upravnog spora snosi tuženi.

Podnosilac je naknadno, a po proteku roka iz člana 62. ZUS, dostavio dopunu navedenog zahtjeva, koju ovaj sud iz tog razloga nije razmatrao.

Razmotrivši zahtjev i pobijano rješenje po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Predmetni postupak pokrenut je povodom zahtjeva M. B. za zaštitu prava i sloboda zajamčenih Ustavom RS, a povrijeđenih, kako iz navoda zahtjeva proizlazi, rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016336 15 Uvl od 13.07.2015. godine, kojim je odbačen njegov prijedlog za ponavljanje postupka, okončanog rješenjem toga suda broj 11 0 U 016165 15 U od 02.04.2015. godine. U zahtjevu navodi da mu je navedenim rješenjima uskraćeno pravo na izjavljivanje žalbe, kao i da su povrijeđena njegova imovinska, humanitarna i materijalna prava i neposredni lični interes zasnovan na Zakonu o izbjeglicama i raseljenim licima i povratnicima u Republici Srpskoj.

Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016165 15 U od 02.04.2015 godine, u njegovom stavu 2. taj sud se oglasio nenadležnim za isplatu naknade podnosiocu zahtjeva i spis predmeta sa priložima tužbe proslijedio Osnovnom sudu u Bijeljini na nadležni postupak kao stvarno i mjesno nadležnom sudu za postupanje. Rješenjem toga suda broj 11 0 U 016336 15 Uvl od 13.07.2015. godine, odbačen je prijedlog imenovanog za ponavljanje postupka, okončanog tim rješenjem.

Odredbom člana 53. ZUS propisano je da fizičko lice čija su prava ili osnovne slobode zajamčene Ustavom RS povrijeđena konačnim pojedinačnim aktom organa, ima pravo da zahtijeva zaštitu tih prava i sloboda kod suda, u skladu sa tim zakonom, ako nije osigurana druga pravna zaštita.

Kako iz naprijed navedene zakonske odredbe proizilazi, zaštita sloboda i prava zajamčenih Ustavom, a povrijeđena konačnim upravnim aktom organa (što je zahtjev podnosioca) obezbjeđuje pod sljedećim uslovima: da se radi o slobodi i pravima zajamčenih Ustavom, da je do povrede tih prava došlo konačnim pojedinačnim aktom organa i da nije obezbjeđena druga pravna zaštita. Uslovi za primjenu ove odredbe su kumulativno propisani. Pod organom u smislu odredbe člana 4. ZUS podrazumijevaju se republički organi uprave i republičke upravne organizacije, organi jedinice lokalne samouprave, preduzeća, ustanove i druga pravna lica kada u vršenju javnih ovlašćenja, rješavaju u upravnim stvarima.

S obzirom da je zahtjev podnesen protiv naprijed navedenih rješenja Okružnog suda u Banjaluci, a ne protiv akta organa uprave iz člana 4. ZUS, što ukazuje da nisu ispunjeni kumulativno određeni uslovi iz odredbe člana 53. ZUS, za postupanje suda u materijalno pravnom smislu. Uz to, protiv navedenih rješenja obezbjeđena je i druga pravna zaštita,

podnošenjem žalbe, kao redovnog pravnog lijeka, pa je pobijanim rješenjem, zahtjev u smislu člana 53. i 54. i u vezi sa članom 22. tačka 5. ZUS, pravilno odbačen.

Podnosilac zahtjeva u zahtjevu za vanredno preispitivanje ukazuje i na postojeće „izvjesne“ nezakonite radnje tuženog, čije otklanjanje zahtjeva, što nije isticao u predmetnom zahtjevu, a kako se u zahtjevu ne mogu iznositi nove činjenice, to ovaj sud ne nalazi potrebnim da te navode posebno obrazlaže. Osim toga čak i da takva mogućnost postoji, navodi o postojanju nezakonite radnje tuženog su paušalni, jer nije navedeno o kakvoj radnji se radi ni u čemu se ogleda njena nezakonitost.

Podnosilac zahtjeva je postavio zahtjev za naknadu troškova postupka, tražeći da se za iste obaveže tuženi, ali kako zahtjev nije opredjelio, to ovaj sud o istom nije ni odlučivao. Osim toga, kako je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, to tužilac čak i da je postavio opredjeljen zahtjev ne bi ostvario pravo na naknadu troškova postupka, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Kod takvog stanja stvari, kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na odluku, po ocjeni ovog suda u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi, predviđeni odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev podnosioca za njegovo vanredno preispitivanje odbija na osnovu člana 54. stav 2. ZUS, a uz shodnu primjenu odredaba člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić